DÜNYA

Kur'an'da 110 küsur yerde geçen dünya kelimesi, esasında isim olarak değil, sıfat olarak kullanılmakta ve yüzde doksandan fazlasıyla, 'hayat' kelimesini nitelemektedir.

Dünya, denâet kökünden bir sıfat olup 'basit, adi, iğreti, ölümlü' anlamlarına gelmektedir. Kur'an, yüze yakın yerde iğreti, adi, basit hayat (el-hayat ed-dünya) deyimine yer vermekte ve insanı böyle bir hayata tenezzül etmemeye çağırmaktadır.

Ne yazık ki, Kur'an'a tamamen ters bir anlayış, dünya kelimesini isim olarak benimsemiş ve öyle tanıtmıştır. Sonuçta bu kelime, halk arasında, yerküre anlamında kullanılır olmuştur. Bunun götürdüğü sakat anlayış, Kur'an'ın dünyayı kötülediği, dünyadan tiksindirdiği, insanı dünyadan yüz çevirmeye çağırdığı şeklinde bir anlayıştır ve tamamen yanlıştır. Kur'an, coğrafî ve astronomik anlamda dünyayı karşılamak için 'arz' kelimesini kullanır. Kur**'an**'a göre, arz, tanrısal ayetlerle dolu, hareket halinde bir küre olup incelenmesi, ihyası, korunması, güzelleştirilmesi, insandan ısrarla istenmektedir. Kur'an'ın çirkin gördüğü 'dünya' ise insanı Allah'tan uzaklaştıran, iğretiliklerin ve sefilliklerin genel sıfatıdır.

Kötülenen dünya, insanı ölümlüye teslim eden yaşayış şekli olduğuna göre **Allah** ile gönlümüz arasına perde olan her şeyi dünya görmek gerekir. Bu; para, karşı cins ve şöhret olabileceği gibi ibadetlerden kaynaklanan gurur da olabilir. (Dünya konusunda geniş bilgi için bizim *'Kur'an ve Sünnete Göre Tasavvuf* adlı eserimize bakılabilir. Ayrıca bk. burada Arz mad.)